

LJUBLJANA, 10. marca 1945.

Od Miramara do Mehike

O Maksimilijanu, njegovem gradiču in „mehikajnarjih“

Bilo je večera poletnega večera 1. 1855. Mladci plovili prišli Maksimilijan Habsburški je tedaj pristal na ladjo »Madonna della Salute« v tržaškem zalivu. Nosi je uniformo konteradmirala, kajti bil je že leto dni vrhovni poveljnik avstrijske vojne mornarice, potem ko si je kot 19 letni član vladarske rodovine izvolil poklic pomorščaka. Vojna ladja »Vulcanum« ga je seznanila že poprej z vsemi nabrežji in Sredozemskem morju, potovanja v Brazilijo pa se je udeležil s cesarsko fregato »Novara«. Kakor njegov prednik Karel VI. je bil tudi Maksimilijan prepričan, da leži

bodočnost Avstrije na morju.

Iz tega vzroka je zapustil gradič Maxing pri Schönbrunnu ter se preselil v Trst, kjer si je uredil stanovanje v majhni palači na nekdanji ulici Tigor št. 19. Tistega večera, ko se je z ladjo pripeljal v tržaški zaliv, pa je naključje povzročilo, da se ni mogel vrniti v svoje stanovanje. Od Julijskih Alp tja do Benetk je divjalo nad Furlanijo grozovito neurje z ledenim plišem in deževjem. Ladji ni bil mogel dostop v mestno pristanišče in Maksimilijan se je moral ustaviti v Griljanu pred Trstom. Tam je stopil z ladje, šel na kopno ter prenočil

v hiši slovenskega kmeta Daneva.

Ko se je naslednje jutro prebudil, ga je pozdravilo krasno sončno vreme in njegov pogled je obstal zadivljen nad Tržaškim zalivom ter se ni mogel odtrgati od slikovitega nabrežja ob Griljanu. Vtis, ki ga je očarljiva pokrajina okolica napravila na mladega konteradmirala, je bil tako silen, da se je takoj odločil v endotni bližini zgraditi gradič.

Prav tedaj se je gradila železnica od Dupleja proti Trstu. Ing. Karol Junker je prejel nalog, naj napravi načrt za palačo v Miramaru. In tako so začeli graditi Miramar spomladi 1. 1856. Najprej so morali zavarovati nabrežje, da ne bo morje izjedalo tal. Šele potem so pričeli z gradnjo gradiča, za katerega so dovažali kamene iz kamolovov v Vršaru v Istri. Čim se je v Trstu razvedelo, da se namerava Maksimilijan naseliti na tržaškem področju, so domačini dali pobudo za zgraditev obalne ceste, ki vodi od Trsta do miramarskega gradiča.

Maksimilijanove načrte pa je pozneje prekršil politični položaj.

L. 1857. je bil Maksimilijan imenovan za podkralja Lombardije in 25. februarja tega leta je moral zapustiti Trst ter oditi v Milan. Ker pa po tedanjih predpisih podkralji ni smeli biti samskega stanu, se je moral ozreti po nevesti, za katero si je izvolil 17 letno princeso Šarloto Belgijsko. Poroka je bila 27. julija 1857. Vsa večerja mesta Lombardije se so ob tej priliki spomnila Maksimilijana s primernimi darili. Dne 9. avgusta je svatbeno potovanje pripeljalo Maksimilijana in Šarloto v Trst, kjer so mu izročili 12 akvarelov, predstavljajočih najlepše motive tržaške okolice.

Po nesrečno končani vojni L. 1859. se je vrnil Maksimilijan s svojo soprogo nazaj v Trst, da bi se zopet posvetil mornariškemu poklicu. Miramarski grad še vedno ni bil

dovršen. Zato so na hitro roko pozidali hišico, katero so imenovali »gradiček«. V tej hišici sta stanovala Maksimilijan in njegova soproga do Božice 1860, ko je bil miramarski grad toliko dogotovljen, da se je bilo mogoče naseliti v njegovih pritličnih prostorih. Od tle dobe dalje je bil Maksimilijan pozimi v gradu, poleti pa v »gradičku«, in se je počutil v življenju zelo srečnega. Toda sreča mladik zakoncev ni trajala dolgo. Usoda je hotela, da ni dočkal Maksimilijan niti dovršitve miramarskega gradiča. L. 1867. je nameraval izbruhniti

v daljni Mehiki državljanska vojna,

ki je trajala tri leta. Potem se je posrečilo treznemu mehiškemu sinu Juarezu, da je dosegel izvolitve za predsednika republike. Veleposestniki in cerkvena stranka sta na ta način izgubila vodstvo. Navzlic temu je ta koalicija še nadalje rovarila proti prezidentu ter ga je skušala odstraniti. Našla je zaveznika v soprogu tedanjega francoskega cesarja Napoleona III. Cesarica Evgenija je vplivala na svojega moža v tem smislu, da je Napoleon III. sklenil ustanoviti v Mehiki

monarhijo s habsburškimi princem

na čelu. Francoski cesar je s tem hotel ustvariti protitež politiki Zedinjenih držav ter je obljubil mehiški opoziciji svojo podporo.

Toda navzlic tej podpori so začele prevladovati v Mehiki simpatije za Juareza. Mehiški emigranti pa so predlagali francoskemu cesarju, naj posadi mehiško krono na glavo habsburškemu nadvojvodi Maksimilijanu. Tega predloga ni bilo treba ponavljati. Napoleon III. je uveljavil pogajanja z avstrijskim cesarjem Francem Jožefom, ki je načrt željno sprejel in odobril ter poslal takoj svojega zunanjega ministra grofa Rechberga v Miramar. Poleti 1. 1863. je prišel

v Miramar odposlanec iz Mehike,

ki ga je vodil nadškof Lavastida. Maksimilijan je sprejel delegate in dne 3. oktobra so Mehikanci ponudili v svečani obliki nadvojvodi mehiški prestol. Maksimilijan je bil v začetku osupel in neodločen. Toda po obisku cesarja Franca Jožefa v Miramaru je sklenil, da sprejme ponujeno mu čast mehiškega cesarja. Maksimilijan je bil tako rekoč pripravljen podpisati listino, s katero se je odrekal vsem nasledstvenim pravicam Habsburžanov. Kmalu nato je prišla v gradič Miramar nova mehiška delegacija, nato sta se ogledala še dva zastopnika Napoleona III. in tako je prišlo, da je Maksimilijan sprejel mehiško krono ter prišel v mehiškemu ljudstvu. Dne 14. oktobra je na ta način za cesarja Mehike oklican

Maksimilijan zapustil Miramar

ter se poslovil od svoje okolice. Stopil je v čoln, ki ga je odpeljal na krov vojne ladje »Novare«.

Maksimilijan je bil pri primorskem ljudstvu zelo priljubljen. Med njegovimi telesnimi takeži je bilo celo nekaj Gorencjev, ki so odšli z njim na pot v Mehiko. Med temi Gorencji je bil tudi šele pred nekaj leti umrl Dominik Armič iz okolice Moravč. Z Maksimilijanom je odinil preko morja tudi

bataljon slovenskih prostovoljcev. Ta bataljon je štel nad 800 mož ter je bil sestavljen

iz krajskih in kraških rojakov.

Mnogi izmed njih so se po tragičnih dogodkih v Mehiki vrnili domov ter so še dolgo pripovedovali, kaj so doživeli v Južni Ameriki. Posebno so se ponašali s svojimi visokimi škornji, tako zvanimi »mohikancami«. Nekateri so prišli domov celo z nekolikim znanjem španskega jezika.

Kako so se razvijali dogodki v Mehiki, je znano. Državljanska vojna se je v deželi iznova razvnela in Avstrija, ki se je bila sama zapela v vojne dogodke, ni mogla pa tudi ni hotela pomagati. Napoleon III. je prepustil nesrečnega Maksimilijana njegovi usodi. Spomladi 1. 1867. se je Maksimilijan z ostanki svojih čet zatekel v Queretaro, kjer se je tako dolgo boril, da mu je zmanjkalo streliva. Cesarjevi mehiški plačanci niso v tem položaju izkazali obljubljenih zvestobe in polkovnik Lopez ga je celo izdal. Tako se je moral Maksimilijan vdati ter je prišel z dvema svojima generaloma pred vojno sodišče, ki ga je

obsodilo na smrt z ustrelištvijo.

Panč si je sicer prizadeval, da bi Maksimilijanovo usodo omilil, toda ni mogel ničesar doseči.

Dne 19. junija 1867 je bil Maksimilijan skupno s svojimi generali ustrelen pred pokopališnimi vrati v Ceru della Campana. Pred ustrelištvijo je vojake, ki so mu ostali zvesti do zadnjega, bogato obdaril vojake, ki so imeli nalog, da ga ustrele, pa je prosil naj dobro merijo, da bodo pravilno zadeli.

Maksimilijanovi soprog Šarlota je šla smrt ljubljeno moža tako na živce, da se ji je omračil um. Nekaj časa je životala v Miramaru, potem pa so jo spravili v Belgijo, kjer je pred 18 leti umrla v neki ondodni graščini, potem ko se je do smrti igrala s punkami.

Miramarski grad je bil šele 1. 1871. popolnoma dograjen ter je pozneje služil članom habsburške vladarske rodovine za poletno bivališče. Prebivalstvo Kontovetja in Prosalta ter drugih krajev v Primorju je ohranilo na nesrečnega mehiškega cesarja Maksimilijana lepe spomine ter si še danes pripoveduje razne dogodke iz njegovega življenja.

SPORT

Dogodek, ki le ni bil kar tako

Seveda boste dejali, da je v sportu prišlo nekaj na berakto palico in samo z zadnjimi silami vzdržuje svojo rešitvijo sredi razburkanosti in razburilnih dogodkov drugih vrst, da je sportni dogodek nedeljskega popoldneva, ki je bil namenjen spominu na nekdanjega mehiškega cesarja Maksimilijana, ki je bil v Trstu, da je bil v Trstu razvedelo, da se namerava Maksimilijan naseliti na tržaškem področju, so domačini dali pobudo za zgraditev obalne ceste, ki vodi od Trsta do miramarskega gradiča.

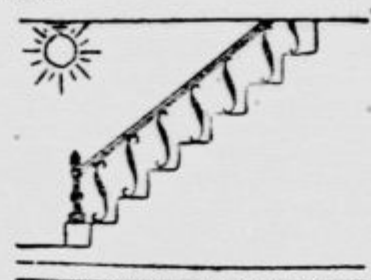
Maksimilijanove načrte pa je pozneje prekršil politični položaj.

L. 1857. je bil Maksimilijan imenovan za podkralja Lombardije in 25. februarja tega leta je moral zapustiti Trst ter oditi v Milan. Ker pa po tedanjih predpisih podkralji ni smeli biti samskega stanu, se je moral ozreti po nevesti, za katero si je izvolil 17 letno princeso Šarloto Belgijsko. Poroka je bila 27. julija 1857. Vsa večerja mesta Lombardije se so ob tej priliki spomnila Maksimilijana s primernimi darili. Dne 9. avgusta je svatbeno potovanje pripeljalo Maksimilijana in Šarloto v Trst, kjer so mu izročili 12 akvarelov, predstavljajočih najlepše motive tržaške okolice.

Po nesrečno končani vojni L. 1859. se je vrnil Maksimilijan s svojo soprogo nazaj v Trst, da bi se zopet posvetil mornariškemu poklicu. Miramarski grad še vedno ni bil

»...njemu zlata kaplja...«

5000 hiš je v Ljubljani. Prav toliko stopnišč, 5000 shramb in isto število kopalnic, ki jih elektrarni razsvetlujejo. Razsvetljujejo smo, da poskušamo stopnišča razsvetlujevali cele ure brez potrebe, v shrambah in kopalnicah često pozabimo izklopiti stikalo — namica svetlobo v prazno.

In dobiček POTRATE?

»Mestna elektrarna ljubljanska je po večkratnih, v različnih hišah in ob različnem času izvršenih ogledih dogajala, da bi povsod stopnišča priklopih na avtomatska stikala, če bi v shrambah in kopalnicah gorela luč samo takrat, kadar jo potrebujemo bi s ljubljansko prihranila letno najmanj 200.000 kilovatih ur, to je 850.000 litr. ki gredo sicer v mojo malho.«

Kako dolgo vendar se...?

Boj POTRATI!

slalomsko prireditev v mestu, ki bi razen propagandnega pomena lahko dosegla tudi razvedrilo gmotni uspeh. Nedeljski tekmovalci nastopajo na tem do zdaj s strani neznanem koncu ljubljanskega bodočim vzgojitelcem avtomatskega stikala pri nas pokazali je eno možnost več, da bi v Ljubljani: ne bilo treba zmerom tati, da brez dolgega in dolgočasnega voženi na deželo med nami prav za prav sploh ni mogoče goiti smučarske. Vsekar bi bilo treba v smeri z tem vako leto sporevati pametno besedo, z nebeskimi vremeni, ki so bili letos — brez posrednega priporočila — z zelo malo izredno nadarjeni.

O prireditvi sami, ki naj bi zabeležena v analizi kot ljubka domača stvar, prekinjena z ugodno bilanco brez velikega odnosa, bi bilo pristaviti se nekateri zanimivosti.

V prvem teku moških je bil najboljši Kalinčič (37.4), za njim pa so se uvrstili Špindler, Gričar, Baloh, Mlejnik in Hodalič (48.4). Učiten in favorit Stolar je potekoval 41.8, vendar je izpustil vrsto in na očetno opaznico v drugi preteklosti je šlo vsem boljše, toda vrstni red se je kljub temu precej spremenil. Najboljši bil je Hladnik (32.5), kar je bil tudi najboljši čas dneva, nato pa so sledili Baloh, Kalinčič (kliki prazgodovinski start), Mlejnik, Špindler in Irtan (42.2). V dokončenem vrstnem redu je bil prvi Baloh (32.5), za njim pa so sledili Kalinčič, Špindler in Irtan (42.2). V drugi preteklosti je šlo vsem boljše, toda vrstni red se je kljub temu precej spremenil. Najboljši bil je Hladnik (32.5), kar je bil tudi najboljši čas dneva, nato pa so sledili Baloh, Kalinčič (kliki prazgodovinski start), Mlejnik, Špindler in Irtan (42.2). V dokončenem vrstnem redu je bil prvi Baloh (32.5), za njim pa so sledili Kalinčič, Špindler in Irtan (42.2).

Naj bo že kakor koli, bili smo na edini letošnji tekmi v slalomu, ki je v marširskem pogledu iz oči bil kar tako!

SK Ljubljana. Vaden azenek juniorjev, tudi tisti, ki nameravajo pristopiti v klub, bo danes ob pol 10 oziroma pol ure po koncu predavanja na našem igrišču. — Nabeklin.

Bert Oehlmann:

NE SAMO ZA ZLATO

Roman

Wellencampa se ni bilo v hiši. Mali Wiegand pa je bil tu. Po vseh pisarnah se je dajal obočevati kot junak dneva. Njegova obezba na glavi je bila kak učenikova. Če si smel verjeti njegovim opisom, bi bila »Utna« izgubljena, da ni on posegel v njo.

Kaskeja se ni bilo v pisarni. Heli prav zares ni bilo do njega, in po vsem, kar se je bil preudrnil, je bil zanjo vobče neakosna ničla na sredi votel, okrog pa ničla. Prav na tistem pa se je vendar smilil. Hudo mora biti človeku, če ga ena sama not pripravi ob sadove mnogomesečnega dela.

Ali — konec koncev so bile to stvari, ki ji niso moge vzeti dušnega miru.

Le nekaj j. ni dalo, da bi se umirila: pripori z »Minacela«, ki jih je bil kupil v Londonu Aleksander Baray. Drugače ni imela navade, da bi med uradnimi urami opravljala zasebne posle, danes pa je vendarle natipkala brzoglavemu posvemu osebo vsebine. »Pripor dokazljivo, da Maela! Nicesar ne razumem. Nestrojno čam nadajnjih novic.«

Opoldanski premor je porabila v to, da je nescia brzoglavko na pošto.

»Kaj bo v Londonu?«

»Se v toku dne, je menil uradnik.

Ko se je vrnila v pisarno, jo je čakala Agata Möllerjeva s priscenečenjem.

»Kapitan Petersen z »Utna« je telefoniral, Heli, hotel je govoriti s teboj.«

»Kaj ni?« — kaj ni pustil nobenega naročila zame?«

»Pač, pač. Rekel je bil naj se gospodična Dranstidova, ako ji čas dopušča, po uradnih urah zgani pri njem, ker bi se rad z njo nekaj pomenil.«

»Toda ne na »Utni«, Heli. Pri njem na stanovanju. Stanuje v Barmbecku.«

»Vem.«

Agata je prilivala rožam vode. To je delala danes menda že v tretje. Pri tem je gledala kakor žva zažubljeno.

»Čustvo mi pravi, Heli, da ne moreš trpeti gospoda Drägerja.«

»Kako ti prihaja to na misel?«

»Ne vem. Take reči človek čuti.« Mala Agata je vzdiha, »Meni je všeč.«

»Pa ga vidi, če ti je všeč.«

Tovarišica je skoraj prestrašeno zastrela vanjo.

»Jaz — Drägerja?« Zardela je kakor kuhinjski rak. »Da le moreš ziniti kaj takega!«

Goska neumna, je Heli pomislila. Nato se je znova posilila in jeli delati.

Ob dvoh jo je dal Wellencamp poklicati k sebi.

Na oko je bil tak kakor zmerom. Samo nekoliko truden in izmučen se ji je zdel. Narekoval ji je pet ali šest pisem. O tem, kar ne je bilo zgodilo na »Utni«, ni znil niti beseda.

»Kaj je hotela Heli spet oditi, jo je poklical nazaj.«

»Heli ni vedela ničesar. Niti tega ni vedela, o čem Wellencamp govori.«

»Ga že imaš?«

»Pa menda ne zaigrala Kranich?«

»Da.« Wellencamp se je živčno zasmajal. »Naša policija dobro dela, kaj ne? Prijeli so ga dopolne malo pred enajsto. Pa ne zaradi dogodkov na jahti. V neki majhni vali so ga zasačili pri vionu. Hotel je priti do druge oblike. Potem se je izkazalo, da imajo v rokah tistega, ki je skočil z ladje. Zdaš se ga že prepoznati v Hamburg, Papirje na ime Kranich je prej nekoč ukradel nekemu delovnemu tovarišu. V resnici se piše Weizenberg.«

»To je šlo pa res hitro.«

Wellencamp je priklimal.

»Zelo hitro. Toda z zažigom ni mož na žalost v nobeni zvezli.«

MALI OGLASI

POSTREZNICO, 12 letnik, 1. 1857. je bil Maksimilijan imenovan za podkralja Lombardije in 25. februarja tega leta je moral zapustiti Trst ter oditi v Milan. Ker pa po tedanjih predpisih podkralji ni smeli biti samskega stanu, se je moral ozreti po nevesti, za katero si je izvolil 17 letno princeso Šarloto Belgijsko. Poroka je bila 27. julija 1857. Vsa večerja mesta Lombardije se so ob tej priliki spomnila Maksimilijana s primernimi darili. Dne 9. avgusta je svatbeno potovanje pripeljalo Maksimilijana in Šarloto v Trst, kjer so mu izročili 12 akvarelov, predstavljajočih najlepše motive tržaške okolice.

Po nesrečno končani vojni L. 1859. se je vrnil Maksimilijan s svojo soprogo nazaj v Trst, da bi se zopet posvetil mornariškemu poklicu. Miramarski grad še vedno ni bil

Maksimilijanove načrte pa je pozneje prekršil politični položaj.

L. 1857. je bil Maksimilijan imenovan za podkralja Lombardije in 25. februarja tega leta je moral zapustiti Trst ter oditi v Milan. Ker pa po tedanjih predpisih podkralji ni smeli biti samskega stanu, se je moral ozreti po nevesti, za katero si je izvolil 17 letno princeso Šarloto Belgijsko. Poroka je bila 27. julija 1857. Vsa večerja mesta Lombardije se so ob tej priliki spomnila Maksimilijana s primernimi darili. Dne 9. avgusta je svatbeno potovanje pripeljalo Maksimilijana in Šarloto v Trst, kjer so mu izročili 12 akvarelov, predstavljajočih najlepše motive tržaške okolice.

Po nesrečno končani vojni L. 1859. se je vrnil Maksimilijan s svojo soprogo nazaj v Trst, da bi se zopet posvetil mornariškemu poklicu. Miramarski grad še vedno ni bil

Maksimilijanove načrte pa je pozneje prekršil politični položaj.

L. 1857. je bil Maksimilijan imenovan za podkralja Lombardije in 25. februarja tega leta je moral zapustiti Trst ter oditi v Milan. Ker pa po tedanjih predpisih podkralji ni smeli biti samskega stanu, se je moral ozreti po nevesti, za katero si je izvolil 17 letno princeso Šarloto Belgijsko. Poroka je bila 27. julija 1857. Vsa večerja mesta Lombardije se so ob tej priliki spomnila Maksimilijana s primernimi darili. Dne 9. avgusta je svatbeno potovanje pripeljalo Maksimilijana in Šarloto v Trst, kjer so mu izročili 12 akvarelov, predstavljajočih najlepše motive tržaške okolice.

Po nesrečno končani vojni L. 1859. se je vrnil Maksimilijan s svojo soprogo nazaj v Trst, da bi se zopet posvetil mornariškemu poklicu. Miramarski grad še vedno ni bil

Maksimilijanove načrte pa je pozneje prekršil politični položaj.

L. 1857. je bil Maksimilijan imenovan za podkralja Lombardije in 25. februarja tega leta je moral zapustiti Trst ter oditi v Milan. Ker pa po tedanjih predpisih podkralji ni smeli biti samskega stanu, se je moral ozreti po nevesti, za katero si je izvolil 17 letno princeso Šarloto Belgijsko. Poroka je bila 27. julija 1857. Vsa večerja mesta Lombardije se so ob tej priliki spomnila Maksimilijana s primernimi darili. Dne 9. avgusta je svatbeno potovanje pripeljalo Maksimilijana in Šarloto v Trst, kjer so mu izročili 12 akvarelov, predstavljajočih najlepše motive tržaške okolice.

Po nesrečno končani vojni L. 1859. se je vrnil Maksimilijan s svojo soprogo nazaj v Trst, da bi se zopet posvetil mornariškemu poklicu. Miramarski grad še vedno ni bil

Maksimilijanove načrte pa je pozneje prekršil politični položaj.

L. 1857. je bil Maksimilijan imenovan za podkralja Lombardije in 25. februarja tega leta je moral zapustiti Trst ter oditi v Milan. Ker pa po tedanjih predpisih podkralji ni smeli biti samskega stanu, se je moral ozreti po nevesti, za katero si je izvolil 17 letno princeso Šarloto Belgijsko. Poroka je bila 27. julija 1857. Vsa večerja mesta Lombardije se so ob tej priliki spomnila Maksimilijana s primernimi darili. Dne 9. avgusta je svatbeno potovanje pripeljalo Maksimilijana in Šarloto v Trst, kjer so mu izročili 12 akvarelov, predstavljajočih najlepše motive tržaške okolice.

Po nesrečno končani vojni L. 1859. se je vrnil Maksimilijan s svojo soprogo nazaj v Trst, da bi se zopet posvetil mornariškemu poklicu. Miramarski grad še vedno ni bil

Maksimilijanove načrte pa je pozneje prekršil politični položaj.

L. 1857. je bil Maksimilijan imenovan za podkralja Lombardije in 25. februarja tega leta je moral zapustiti Trst ter oditi v Milan. Ker pa po tedanjih predpisih podkralji ni smeli biti samskega stanu, se je moral ozreti po nevesti, za katero si je izvolil 17 letno princeso Šarloto Belgijsko. Poroka je bila 27. julija 1857. Vsa večerja mesta Lombardije se so ob tej priliki spomnila Maksimilijana s primernimi darili. Dne 9. avgusta je svatbeno potovanje pripeljalo Maksimilijana in Šarloto v Trst, kjer so mu izročili 12 akvarelov, predstavljajočih najlepše motive tržaške okolice.

Po nesrečno končani vojni L. 1859. se je vrnil Maksimilijan s svojo soprogo nazaj v Trst, da bi se zopet posvetil mornariškemu poklicu. Miramarski grad še vedno ni bil

Maksimilijanove načrte pa je pozneje prekršil politični položaj.

L. 1857. je bil Maksimilijan imenovan za podkralja Lombardije in 25. februarja tega leta je moral zapustiti Trst ter oditi v Milan. Ker pa po tedanjih predpisih podkralji ni smeli biti samskega stanu, se je moral ozreti po nevesti, za katero si je izvolil 17 letno princeso Šarloto Belgijsko. Poroka je bila 27. julija 1857. Vsa večerja mesta Lombardije se so ob tej priliki spomnila Maksimilijana s primernimi darili. Dne 9. avgusta je svatbeno potovanje pripeljalo Maksimilijana in Šarloto v Trst, kjer so mu izročili 12 akvarelov, predstavljajočih najlepše motive tržaške okolice.

Po nesrečno končani vojni L. 1859. se je vrnil Maksimilijan s svojo soprogo nazaj v Trst, da bi se zopet posvetil mornariškemu poklicu. Miramarski grad še vedno ni bil

Maksimilijanove načrte pa je pozneje prekršil politični položaj.

L. 1857. je bil Maksimilijan imenovan za podkralja Lombardije in 25. februarja tega leta je moral zapustiti Trst ter oditi v Milan. Ker pa po tedanjih predpisih podkralji ni smeli biti samskega stanu, se je moral ozreti po nevesti, za katero si je izvolil 17 letno princeso Šarloto Belgijsko. Poroka je bila 27. julija 1857. Vsa večerja mesta Lombardije se so ob tej priliki spomnila Maksimilijana s primernimi darili. Dne 9. avgusta je svatbeno potovanje pripeljalo Maksimilijana in Šarloto v Trst, kjer so mu izročili 12 akvarelov, predstavljajočih najlepše motive tržaške okolice.

Po nesrečno končani vojni L. 1859. se je vrnil Maksimilijan s svojo soprogo nazaj v Trst, da bi se zopet posvetil mornariškemu poklicu. Miramarski grad še vedno ni bil

Maksimilijanove načrte pa je pozneje prekršil politični položaj.

L. 1857. je bil Maksimilijan imenovan za podkralja Lombardije in 25. februarja tega leta je moral zapustiti Trst ter oditi v Milan. Ker pa po tedanjih predpisih podkralji ni smeli biti samskega stanu, se je moral ozreti po nevesti, za katero si je izvolil 17 letno princeso Šarloto Belgijsko. Poroka je bila 27. julija 1857. Vsa večerja mesta Lombardije se so ob tej priliki spomnila Maksimilijana s primernimi darili. Dne 9. avgusta je svatbeno potovanje pripeljalo Maksimilijana in Šarloto v Trst, kjer so mu izročili 12 akvarelov, predstavljajočih najlepše motive tržaške okolice.

Po nesrečno končani vojni L. 1859. se je vrnil Maksimilijan s svojo soprogo nazaj v Trst, da bi se zopet posvetil mornariškemu poklicu. Miramarski grad še vedno ni bil

Maksimilijanove načrte pa je pozneje prekršil politični položaj.

L. 1857. je bil Maksimilijan imenovan za podkralja Lombardije in 25. februarja tega leta je moral zapustiti Trst ter oditi v Milan. Ker pa po tedanjih predpisih podkralji ni smeli biti samskega stanu, se je moral ozreti po nevesti, za katero si je izvolil 17 letno princeso Šarloto Belgijsko. Poroka je bila 27. julija 1857. Vsa večerja mesta Lombardije se so ob tej priliki spomnila Maksimilijana s primernimi darili. Dne 9. avgusta je svatbeno potovanje pripeljalo Maksimilijana in Šarloto v Trst, kjer so mu izročili 12 akvarelov, predstavljajočih najlepše motive tržaške okolice.

Po nesrečno končani vojni L. 1859. se je vrnil Maksimilijan s svojo soprogo nazaj v Trst, da bi se zopet posvetil mornariškemu poklicu. Miramarski grad še vedno ni bil

Maksimilijan

Verhalten der Bevölkerung nach Auslösung der Warnzeichen

a) ÖFFENTLICHE LUFTWARNUNG:

Das gesamte Wirtschafts- und Verkehrsleben geht uneingeschränkt weiter. In den Arbeitsstätten ist die Arbeit fortzusetzen und soweit der Arbeitsbeginn in die Zeit der »Öffentlichen Luftwarnung« fällt, die Arbeit zur üblichen Zeit aufzunehmen.

In öffentlichen Verkehrsmitteln hat das Personal die Fahrgäste auf die »Öffentliche Luftwarnung« hinzuweisen. Das Verkehrsmittel setzt seine Fahrt fort. Die Fahrgäste fahren jedoch auf eigene Verantwortung weiter.

Während der Verdunklungszeiten müssen alle Verkehrsmittel mit starken Lichterscheinungen, insbesondere alle elektrisch betriebenen Verkehrsmittel, den Betrieb sofort einstellen, um die Verdunkelung nicht zu gefährden.

Der Schulunterricht ist abzubrechen. Schulkinder, die das Elternhaus binnen verhältnismäßig kurzer Zeit aufsuchen können, verlassen die Schule. Die übrigen Schulkinder begeben sich unter Führung der Lehrpersonen in die vorgesehenen Luftschutzräume.

Bei öffentlichen Veranstaltungen aller Art, wie z. B. Vorstellungen in Kinos, Theatern usw. ist den Teilnehmern der Veranstaltung die »Öffentliche Luftwarnung« sofort mitzuteilen mit dem Anheimgen, daß jeder die Luftschutzräume aufsuchen kann. Für die verbleibenden Teilnehmer ist die Veranstaltung fortzusetzen.

Großveranstaltungen, bei denen eine größere Menschenansammlung stattfindet, sind bei »Öffentlicher Luftwarnung«, gegebenenfalls auch schon früher, auf Anordnung des örtlichen Luftschutzleiters zu schließen. Die üblichen Wochenmärkte sind in diesem Sinne keine Großveranstaltungen. Der Bevölkerung ist es im übrigen überlassen, sich luftschutznäßig zu verhalten und die Luftschutzräume aufzusuchen. Sofern während der »Öffentlichen Luftwarnung« ein Luftangriff erfolgt, ist in dem angegriffenen Ort bis zur »Entwarnung« jedoch das bei »Fliegeralarm« vorgeschriebene Verhalten zu beachten.

Darüberhinausgehende Maßnahmen werden von dem örtlichen Luftschutzleiter nach Maßgabe besonderer höherer Weisungen angeordnet.

b) FLIEGERALARM:

Das Wirtschafts- und Verkehrsleben wird sofort unterbrochen, soweit nicht Sonderregelungen für einzelne Betriebe oder Betriebszweige bestehen.

Verkehrsmittel jeder Art, die nicht die Erlaubnis haben, während des »Fliegeralarms« weiter zu fahren, sind sofort anzuhalten und abzustellen. Zusammenstehende Fahrzeuge (auch Straßenbahnen) sind auseinanderzuziehen. Die Bevölkerung hat unverzüglich die Wohnungen und Straßen zu räumen und die Luftschutzräume aufzusuchen. Das Verlassen der Arbeitsstätte nur zum Zwecke die entlegene Wohnung aufzusuchen, hat bei »Fliegeralarm« zu unterbleiben. Es ist in jedem Falle der nächste Luftschutzraum aufzusuchen.

c) VORENTWARNUNG:

Nach Auslösung des Warnzeichens »Vorentwarnung« gelten die gleichen Bestimmungen wie während der »Öffentlichen Luftwarnung«.

Das Wirtschafts- und Verkehrsleben und die Arbeit in den Betrieben ist sofort wieder aufzunehmen.

Schulen und öffentliche Lehranstalten nehmen den Betrieb erst bei »Entwarnung« wieder auf.

Bei »Vorentwarnung« während der Dunkelheit dürfen: alle Verkehrsmittel mit starken Lichterscheinungen, insbesondere alle elektrisch betriebenen Verkehrsmittel den Betrieb noch nicht wieder aufnehmen, um durch Funkenbildung die Verdunkelung nicht zu gefährden;

Kako se je ravnaniti za časa alarmov

a) JAVNI SVARILNI ZNAK (MALI ALARM)

Celokupno gospodarsko in prometno življenje se neomejeno nadaljuje. V delavnicah naj se delo ne ustavi in ob navadnem času pričinja tudi, ako je v tem bil dan svarilni znak.

V krajevnih javnih prometnih vozilih (cestna železnica, avtobusi), morajo uslužbenec potnike na dan svarilni znak opozoriti. Vozilo nadaljuje vožnjo, potniki se lahko peljejo dalje, a na lastno odgovornost.

Za časa zatemnitve morajo vsa vozila z močno lučjo, zlasti vozila na električni pogon, takoj prenehati voziti, da ne bi ogrozili zatemnitve.

Šolski pouk se ima prekiniti. Šolarji, ki lahko pridejo do svojega doma v razmeroma kratkem času, zapustijo šolo, ostali šolarji pa se pod vodstvom učiteljstva podajo v predvidena zaklonišča.

Na javnih prireditvah v poslopih, n. pr. kino, gledališče itd. je občinstvu dan svarilni znak takoj naznaniti s pripombo, da je vsakemu na prosto dano iti v zaklonišče. Za občinstvo, ki ostane v dvorani, se predstava nadaljuje.

Velike prireditve, kjer se zbere večja množica ljudi, se pri svarilnem znaku, v primeru potrebe pa tudi že poprej, na ukaz krajevnega vodje protitalske zaštite, zaključijo. Običajni tedenski tržni dnevi (sejmi) v tem smislu niso prireditve. V ostalem je prebivalstvu prepuščeno, da se ravna po splošnih zaščitnih predpisih in se poda v zaklonišča. Ako se med malim alarmom dogodi letalski napad, tedaj se je do končnega alarma ravnati po predpisih, veljavnih za čas alarma.

b) LETALSKI ALARM:

Gospodarsko in prometno življenje takoj preneha, v kolikor ne veljajo za posamezne obrate ali delavnice posebna določila.

Vozila vsake vrste, ki nimajo dovoljenja med alarmom dalje voziti, se morajo takoj zaustaviti in umakniti. Strnjena vozila (tudi tramvajski vozovi) se morajo razmakniti. Prebivalstvo mora nemudoma ceste in stanovanja izprazniti in se podati v zaklonišče. Zapustiti delovno mesto zgolj zato, da se poda v svoje stanovanje, pri letalskem alarmu ni dopustno. V vsakem primeru se je zateči v bližnje zaklonišče.

c) PREDZNAK ZA KONEC ALARMA

Po danem predznaku za konec alarma veljajo isti predpisi kakor pri svarilnem znaku (malim alarmu).

Gospodarsko in prometno življenje ter delo v obratih se takoj spet nadaljuje. Šole in drugi javni učni zavodi pa nadaljujejo s poukom šele po znaku »konec alarma«.

Pri predznaku med zatemnitvijo ne smejo vozila z močno lučjo, zlasti ne vozila na električni pogon, spet pričeti z obratom, da ne bi ogrozili zatemnitve.

Javna zborovanja ali prireditve, vključno kino, gledališče itd., smejo nadaljevati šele po znaku »konec alarma«.

d) ZNAK ZA KONEC ALARMA:

Celokupno gospodarsko in prometno življenje se neomejeno nadaljuje. Zaklonišča je zapustiti.

Öffentliche Ansammlungen oder Versammlungen aller Art einschließlich Kinos, Theater usw. erst bei »Entwarnung« fortgesetzt werden.

d) ENTWARNUNG:

Das gesamte Wirtschafts- und Verkehrsleben geht uneingeschränkt weiter. Die öffentlichen Luftschutzräume sind zu verlassen.

